

החוויה היפנית שלנו, (ולא של שפחה הורן)

לטייל ביפן יצאנו

לא אמר יצאנו מאן מושגת פנינו.

אם מלכסני עינים שמענו, אבל מהספר המופתי - נצהמנו.

ככל שהמקנו ולמפנו אף התרחקו והמקום - למפנו להעניף
להתקיר ולהעניק.

הספר כאן מופתי - והנקיין כפייתי.

האציבול של המלכסני ונותני השילוחים, הוא רב פעמי.

המתקשים השונים והמפונים, אלא ספק להעניף כאויים.

למפנו אף מנהלים שונים ומפונים, אף אמנות טפלות. אף

חינוך, אישיות ומה שבניהם.

סיילנו בשוקים, ונתקנו בחילת אשכזים שחוקם אלא

כאילו מחולסם... והינו בספק אלא הם חיים, נעים או מותם...

הצינו בתצוגת אופנה של קיאנו - שהיו לעינינו כמו 50

אנשים של אפור...

אלא סתם חליצת הנעליים במקדשים, כבר הפכנו להיגע שני, ו

שמענו סיפור לא יום ביומו, ואפילו צפינו בסרטם, לפי הענין.

כאילו אלא הר הפועי במלוא הדרו, שאלבולנו הסיר אלא

ביישנות, והאיר אלנו פניו וקנו הלבן, כמעט כמו סתה-קלאוס.

חווינו אלא השלכנו גרם הצדעים והצולג. והחלטנו אייבא

מחס מהצדעים למלך האבלה.

הקבוצה הגימלאוג היתה מקסימה, ואל כלים נוצחה כמובן

מיה המצביעה, המצביעה, המנסה והמקצועית.

בחיותך בצחוק, ונחם טובה, וקול נביאונך המשנה
אלוהי טובה ונחמה על פולחן - כאלו עשו מעשי צדיקה
או התפללו במקדש.

ולא נשכח כמובן את הנוכח הכשרונות של הקדושה, ההלכה
ממספדי הקדושה, וזה הזמנים שהחוקרה. והחוליות
המשוררות מטילים אתמנים גדולים, וזה שיתוף המופת על
נבזים ונכבדים.

ואיך אפשר שלא להזכיר את חולית השילוחם הציבוריים.
שכל הלילה אליהם (ובין טלח הכיתה) לומר קפוחים וחשש
מאויבא מוכיזים ^{פה איג} המוסר, ואין תבוא הושעה. וכל הכפולות
הרבות, למה הם הזיק משמשים. האם לאנס יקה, למוסר,
הקדושה, או לשלם לאדם הגדולות.

ואיך אפשר שלא להזכיר את הסוף של שנה טובה, החמורה
סמאוצי, העוק-בין הנרצם!! שחילק לנו כרטיסים כמו פולחן
בתביל, ואלה הורה ביד דמה זמן אלכס, ואין להציע.
תם ולא נשם.

תורה קבוסים, טלח ההפסדות!! ותורה לחובה
המצוינה. ותורה עם אחז ואחר מהקדושה, שגם
את חלקו להיחזקת מצפנה.

אניניעטו, אלהיו גאוציאס, אסיילרה
להתנאות בתולדות הבאים.